

Τὸ οὐδ. καὶ ὡς οὐσ. 1) Ἡ γραφή, τὸ γράψιμον Κρήτ.: "Ἐχω πολὺ γραπτὸ σήμερον καὶ δὲ βορῶ νὰ ῥθω. Συνών. γ ρ α φ ή, γ ρ ά ψ ι ο. 2) Πᾶν γραπτὸν κείμενον, ἰδίᾳ τὸ γραπτὸν δοκίμιον τῶν μαθητικῶν κλπ. ἐξετάσεων σύνηθ.: "Ὁ καθηγητὴς διορθώνει τὰ γραπτὰ. "Ὅλο τὸ γραπτὸ του ἦταν γεμᾶτο μουντζούρες — λάθη. Τοῦ σιμείωσε — τοῦ πῆρε — τοῦ μονόγραψε τὸ γραπτὸ σύνηθ. "Ἦτανε σύλλαθος τὸ γραπτὸ του (ἦτο πλήρες λαθῶν τὸ γραπτὸν του) Κρήτ. (Χαν.) Δός μου τὴ σ-στάμδα νὰ σταμῶσω τὸ γραπτὸ μου (στάμδα=στυπόχαρτον) Κῶς (Καρδάμ.) 3) Τὸ πεπρωμένον, τὸ γεγραμμένον, τὸ προωρισμένον ὑπὸ τῆς μοίρας νὰ συμβῇ εἰς ἕκαστον ἄνθρωπον εἰς τὸν βίον του κοιν. καὶ Καππ. ('Αραβάν. Γούρτον.) Πόντ. (Νικόπ. Οἶν.) Τσακων. (Βάτικ. Καστάν. Πραστ. Χαβουτσ.): "Ἦταν γραπτὸ του. "Ἐτσι μοῦ ἦτανε γραπτὸ. Γραπτὸ ἦτανε νὰ πνιγῇ — νὰ σκοτωθῇ κοιν. "Ἐκὶ τὸ γραπτὸ σι (ἦτο ἡ τύχη σου τοιαύτη) Καστάν. "Ἦτανε γραπτὸ του νὰ πάῃ ἔτσι σκοτωτὸς Πελοπν. ('Ανδροῦσ.) Μοῦ 'ταν γραπτὸ νὰ τὰ τρανήξουν οὐλ' αὐτὰ "Ἦπ. (Ζαγόρ.) "Ἀν εἶνι γραπτὸ τ' νὰ πιράσ', θὰ πιράσ' "Ἦπ. (Κουκούλ.) "Ἦταν γραπτὸ τ' ν' ἀπουμείν' οὐρφανὸ ἀπὸ μάννα καὶ ἀπὸ πατέρα αὐτόθ. || Φρ. Τὰ γραπτὰ τῆς μοίρας (αἱ ἀποφάσεις τῆς μοίρας, τὸ πεπρωμένον) Θράκ. (Μέτρ.) Κακὰ γραπτὰ (κακὴ τύχη, κακὸν πεπρωμένον) "Ἦπ. || Παροιμ. Τὸ γραπτὸ δὲ γίνεται ἄγραφο (τὸ πεπρωμένον δὲν μεταβάλλεται, δὲν δύναται νὰ τὸ ἀποφύγῃ τις) Κέρκ. Τὰ γραπτὰ λευωτὰ δὲ γένονται (συνών. μετὴν προηγουμ.) "Ἀνδρ. Τὰ γραπτὰ δὲ λεών'νι (συνών. μετὴν προηγουμ.) Λέσβ. || "Ἄσμ.

"Ἀστρα, δὲ με λυπᾶστε βλιό, σύννεφα, δὲ με κλαίτε; καὶ ἂν εἶναι τίποτας γραπτὸ, γιάδα δὲ μοῦ τὸ λέτε; Κρήτ.

"Ὅσο καὶ νὰ πονῶ γιὰ σέ, δὲ σοῦ παραπονοῦμαι, γιὰτ' ἦτανε τῆς τύχης μας γραπτὸ νὰ χωριστοῦμε αὐτόθ.

Γαβρός ἦταν αἰτὸς κ' ἡ νύφη περιστέρι, ἀπ' τὸ Θεὸ ἦταν γραπτὸ γιὰ νὰ γινοῦνι ταῖρι Σάμ. (Βουρλιῶτ.) Συνών. γ ρ α μ μ έ ν ο, γ ρ α φ ή, μ ο ι - ρ α, τ υ χ ε ρ ό, τ ύ χ η.

γράφω κοιν. καὶ Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Ροχούδ. Χωρίο Βουν. Χωρίο Ροχούδ.) Καππ. ('Αξ. 'Αραβάν. Σινασσ.) Πόντ. (Κερασ. Κρώμν. Οἶν. "Οφ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Τσακων. (Βάτικ. Χαβουτσ.) γράφου κοιν. βόρ. ἰδιώμ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) γράφτω Βιθυν. (Κουβούκλ.) Θεσσ. Θράκ. (Ραιδεστ. Τσακίλ.) Καππ. ('Ανακ. 'Αραβάν. Ποτάμ. Φερτ.) Πελοπν. (Μάν.) Πόντ. ("Οφ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ.) Προπ. (Μαρμαρ.) Ρόδ. ('Αρχάγγελ.) Στερελλ. ('Αχυρ. Σιβίστ.) γράφτου 'Αλόνν. Δαρδαν. Θεσσ. Θράκ. (Καλαμ.) Καππ. (Μαλακ.) Λέσβ. Λήμν. Μακεδ. ('Αρν. Βόιον Καστορ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) γράφω 'Απουλ. (Καλημ. Καστριν. Κορίλ. Μαρτάν. Μαρτιν. Στερνατ. Τσολλίν.) Καλαβρ. (Μπόβ. Χωρίο Βουν.) γράβω Καππ. ('Αξ. Ποτάμ. Φερτ.) γράβγω Μ. 'Ασία (Κυδων. Μοσχονήσ.) Τσακων. (Χαβουτσ.) γράβου Καππ. (Μισθ.) γάβφον Σαμοθρ. γράφω' μα Τσακων. (Βάτικ. Χαβουτσ.) γράβγω' μα Τσακων. (Βάτικ. Χαβουτσ.) γράφου εν Τσακων. (Πραστ.) ἰγράφω 'Απουλ. (Κορίλ. Στερνατ.) 'Αόρ. ἐγράβα Τσακων. (Καστάν. Μέλαν.) 'γράφγα Τσακων. (Βάτικ. Χαβουτσ.) ἔγρασπα Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Ροχούδ. Χωρίο Ροχούδ.) ἔγρατσα Καλαβρ. (Μπόβ.) ἔγρατσα 'Απουλ. (Καλημ. Καστριν. Κορίλ. Μαρτάν. Μαρτιν. Στερνατ.) ἔγραφσα 'Απουλ. (Τσολλίν.) ἔγρασ-σα 'Απουλ. (Τσολλίν.)

Μέσ. γραφούμενε Τσακων. (Μέλαν. Πραστ. Τυρ.) ἐγράμμα Τσακων. (Μέλαν. Πραστ. Τυρ.) Παρακ. εἶμαι γραμμένα 'Απουλ. (Μαρτιν.) Προστ. ἄορ. γράσπε - γράσπετε Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Χωρίο Ροχούδ.) 'Απαρ. ἄορ. γράσπει Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Χωρίο Ροχούδ.) γράτσει 'Απουλ. (Καλημ. Καστριν. Κορίλ. Μαρτάν. Μαρτιν. Στερνατ.) Μετοχ. ἐνεργ. ἐνεστ. γράφοντα πολλαχ. καὶ Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Ροχούδ. Χωρίο Ροχούδ.) γράφοντα 'Απουλ. (Καλημ. Καστριν. Κορίλ. Μαρτάν. Μαρτιν. Στερνατ. Τσολλίν.) γράφτουσα Κύπρ. Ρόδ. Μετοχ. ἄορ. γράσποντα Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Ροχούδ. Χωρίο Ροχούδ.) γράτσουντα 'Απουλ. (Καλημ. Καστριν. Μαρτάν. Μαρτιν. Στερνατ.) Μετοχ. μέσ. γραφούμενος πολλαχ. γραμ-μένος Κύπρ. γαμ-μένος 'Απουλ. (Καλημ. κ.ά.) Καλαβρ. (Μπόβ. κ.ά.) γαμμένους Λέσβ.

Τὸ ἀρχ. ρ. γ ρ ά φ ω.

1) Παριστάνω διὰ τῆς γραφίδος τὰ στοιχεῖα τοῦ ἀλφαβήτου ἢ ἐκφράζω ἐννοίαν τινα διὰ γραπτῶν χαρακτήρων κοιν. καὶ 'Απουλ. Καλαβρ. Καππ. Τσακων. : Γράφω μεγάλα - μικρά - στρογγυλά - κεφαλαῖα γράμματα. Γράφω καλὰ - κακὰ - ὁμορφα - ἄσκημα - ἴσια - στραβά - ὀρθία - πλαγιαστά - γρήγορα - βιαστικά - ἰδιοχείρως - μετὸ ἴδιο μου τὸ χέρι. Γράφω τὸ μάθημα - τὸ ὄνομά μου. Γράφω χωρὶς γυαλῖα κοιν. Δὲν ξέρεῖ νὰ γράφῃ οὔτε τὸ ὄνομά του. Δὲν ξέρεῖ οὔτε νὰ γράφῃ οὔτε νὰ διαβάξῃ, εἶναι ἀναλφάβητος κοιν. Γράψε - γράψε ἐχάλασε ἡ πέννα (= ἀπὸ τὸ πολὺ γράψιμο) Κεφαλλ. Τὰ γλωσσίδια αὐτὰ γράφον πιδ καλὰ (γλωσσίδια = οἱ πέννες ὠρισμένου σχήματος) Κρήτ. ("Ἄγιος Γεώργ.) "Ἐγραψτάμι μὲ τοῦ ζουμὸ ἀπ' τοῦ κοιμυμὸ 'ς ἄσπερον χαρτί, τοῦ πύρονάμι 'ς τὴ φοντιά καὶ τοῦ διάβαζάμι Μακεδ. (Βόιον) Πάρι δνὸ στυλοὶ καὶ γράφ' ὅσον θέλ'ς Μακεδ. (Μεσολακκ.) Τὸ παιδί πάει 'ς τὴ σκάλα νὰ ματ-ταῖη νὰ μελετῇ καὶ νὰ γράσῃ Καλαβρ. (Γαλλικ.) 'Εκείνη τοῦ ἔδωκε μία θ-θυχατέ-ρα ἐνοῦ, ποὺ ἦθ-ἔδωκε γράσπει (ποὺ ἤξερε νὰ γράφῃ) Καλαβρ. (Βουν.) Τοῦτο ἐν τοῦ ἦθ-ἔδωκε μελετῇ δὲ νὰ γράσῃ (δὲν ξέρεῖ νὰ διαβάξῃ οὔτε νὰ γράφῃ) Καλαβρ. (Γαλλικ.) || Φρ. Γραμμένο 'ς τὸ πόδι - μετὰ τὰ πόδια - 'ς τὸ γόνατο (δηλ. προχείρως) κοιν. Τοῦ τὰ 'γραψε χαρτί καὶ καλαμάρι (δηλ. καταλεπτῶς) κοιν. Κουράζεις τὰ πόδια σου μ' αὐτὰ ποὺ γράφεις (εἰρων., δηλ. γράφων προχείρως). 'Αθήν. || Παροιμ. φρ.:

Γράψε, Γιάννη, γράμματα καὶ γράψε τ' ὄνομά μου (ἐπὶ τῶν ἀγραμμάτων τῶν οὐδὲ τὸ ὄνομά των δυναμένων νὰ γράψουν) Πελοπν. (Πάτρ. κ.ά.) || "Ἄσμ.

Γραμματικὸς ν-ικάθουνταν 'ς ἓνα ψηλὸ σαράι, ν-ἔγραφτι καὶ κουντούλιαζι τρία χροινῶ μιλάνι Θεσσ. (Χάσ.)

Τοῦ καλαμάρι ἔγραφι καὶ τοῦ χαρτί μιλοῦσι (κάλανδα) Στερελλ. (Παρνασσ.) Τὸ ἄσμ. εἰς παραλλαγή πολλαχ.

Νὰ ἰδῶ κ' ἓνα γραμματικὸ ποὺ γράφει καὶ ἀναγνώνει (ἐκ μοιρολ.) Πελοπν. (Καρβελ.)

β) 'Ορθογραφῶ κοιν.: Πῶς γράφετε τὸ ὄνομά σας; Πῶς γράφεται ἡ (τάδε) λέξη; κοιν.

2) Μετβ., με ἀντικείμενον τὰς λέξεις γ ρ ά μ μ α, γ ρ α φ ή κ.τ.δ., ἢ καὶ ἀμετβ., ἐπιστέλλω, ἀλληλογραφῶ κοιν. καὶ 'Απουλ. Καλαβρ. (Γαλλικ. Χωρίο Βουν.) Καππ. ('Αραβάν. Μισθ.) Πόντ. (Κᾶρς Κρώμν. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Τσακων. (Καστάν. Πραστ. Χαβουτσ. κ.ά.): Μοῦ 'γραψε καὶ δὲν τοῦ ἀπάντησα. Γράψε του δνὸ γραμμές. Τοῦ 'γραφα δνὸ φορές. Δὲ μᾶς γράφεις κοιν. "Ἦγραφε τοῦ γαβροῦ του πῶς εἶναι καλὸ παιδί 'Αντίπαρ. Χαιρετίσματα καὶ ἀπὲ μένα π' σέ γράφτω τὸ γράμ-

μα αὐτὸ Βιθυν. (Κουβούκλ.) Θὰ ζὲ γράφου γράμμα Πελοπν. (Κίτ.) Δὲ μὴ γράφῃ οὐτὶ γράμμα Στερελλ. (Αἰτωλ.) Γράφτει ἓνα γραμματάκι Προπ. (Μαρμαρ.) Μᾶς ἔγραφινι (μᾶς ἔγραφεν) Ἀνδρ. Γράφ' ἓνα χαρτὶ κοριττιοῦ τὸ βάβα (γράφει ἓνα γράμμα εἰς τὸν πατέρα τοῦ κοριττιοῦ) Ἀρκαβάν. Ἀπ' ὅξου γράβιξιν (ἀπέξω ἔγραφε) Μισθ. Γράφτω καὶ στείλω σε ὅας καὶ χαιρετίας (σοῦ γράφω καὶ σοῦ στέλνω ὑγείαν καὶ χαιρετίσματα) Κάρς. Ἀς εἶχες γραφεῖναι (ἄς εἶχες γράψει) Τραπ. κ.ά. Ἐγραφα' τον νὰ ἔρται (τοῦ ἔγραψα γράμμα νὰ ἔλθῃ) Τραπ. Χαλδ. Ντό γράφτ' τὸ γράμμα; (τί γράφει τὸ γράμμα;) Χαλδ. Ν' ἔγράβα νὰ ζά' νὰ ῥάη (τοῦ ἔγραψα νὰ πάῃ νὰ ἰδῇ) Καστάν. Πραστ. Ἐγράβα νι ἐγὼ (τὸ ἔγραψα ἐγὼ) Τσακων. (Χαβουτσ.) Ἐγράσπαϊ γιὰ ὅλο τὸ ρέν-νιο (ἔγραψαν γιὰ ὅλον τὸ βασίλειον) Καλαβρ. (Χωρίο Βουν.) Γράφω μιὰν γραφὴ τοῦ γιοῦ μου Καλαβρ. (Γαλλικ.) Νὰ γραφώμαστε τοῦλάχιστο (ν' ἀλληλογραφώμεν) Γ. Ξε-νόπ., Ν. Ἐστ. 15 (1934), 73 || Φρ. Ὡς τὸ καλὸ καὶ νὰ μᾶς γράφῃς (λέγεται καὶ εἰρωνικῶς) κοιν. || Ἄσμ.

Ὡς τὰ ἰννὰ τὰ μαναστήρια | κάθουντι οἱ Κατσαραῖοι
κ' ἔγραφταν κουμμάτι γράμμα | ὥς τὸν κατὴ κι ὥς τὸν
Δισπότη

Θεσσ. (Χάσ.)

Γράφω γράμμα καὶ στείλω σε, χτυπῶ κι ἀπάν' τὴ βούλ-
λα μ',

ἄρ' εἶδες πῶς ἐποίησα σε κ' ἐκρέμασες τὴν γούλαν;

Πόντ. (Κρώμν.)

Γράφῃς δὲ γράφῃς τὴ γραφὴ, πέφῃς δὲ βέφῃς γράμμα,
ἢ γι-ἀγάπ' ἀποῦ ῥ' ἀπάνω σου εἶναι μεγάλο βράμα
Κρήτ.

Ἐκάτσασιν κ' ἔγράφασι ὥς τ' ἄστρον καὶ ὥς τὸ φεγγάρι
Κύπρ.

Καὶ φέρτε πέννα καὶ χαρτὶ τῆς μάννας μου νὰ γράφω
(ἐκ μοιρολ.) Πελοπν. (Παιδεμέν.) 3) Συνθέτω ἔγγράφως,
συγγράφω κοιν. καὶ Ἀπουλ. (Τσολλῖν.) Γράφω ἓνα βι-
βλίο. Ποιὸς τὸ ῥαψε αὐτὸ τὸ βιβλίο; Ποιὸς ἔγραψε αὐτὴ
τὴν κωμωδία; Γράφει ποιήματα. Γράφει ἀπὸ μικρὸς κοιν.
Ἐτούτῃ ἡ ἱστορία ἔπρεπε νὰ γραφτῇ μὲ γουρουνόποδαρο
(ἐνν. ὅτι εἶναι πολὺ ἀλλόκοτος) Κεφαλλ. Βάστα, νὰ γράψ'
κι νὰ ἱστουρία Στερελλ. (Παρνασσ.) Ὁ παππᾶς ἔγραψε
ἓνα χαρτὶ μὲ τὴ λειτουργία γραμμένη μὲ γράμμα φράζικο
γράφω φραδέζικα ὅ,τι θε νὰ πῇ (χαρτὶ = βιβλίον)
Κορσ. || Φρ. Ὡς γράφεται, δὲν εἶναι Εὐαγγέλιο! Πελοπν.
(Πάτρ. κ.ά.) || Ἄσμ.

Κ' ἓνα τραβούδι γρηῃκο | γιὰ σένα ἢ χέρα γράφει

καί, γράφοντα, ἢ καρδιά μου | γλυκέα - γλυκέα μοῦ ζάφει
(ζάφει = πάλλει) Ἀπουλ. (Τσολλῖν.) 4) Καταγράφω εἰς
φύλλον χάρτου, σημειῶ ἔγγράφως, καταχωρίζω εἰς κατὰ-
στιχον, ἀνοίγω λογαριασμόν, χρεώνω κοιν. καὶ Ἀπουλ.
(Καλημ.) Καππ. (Ἀνακ. Συνασσ.) Πόντ. (Τραπ. Ἰνέπ.
κ.ά.) Τσακων. (Χαβουτσ.): Δῶσε μου ἓνα δεκάριον καὶ
γράφ' το (εἰς τὸ βιβλίον τῶν πιστώσεων) κοιν. Γράφ' το
τὸ κρέας - τὸ ψωμί καὶ σοῦ τὸ πληρώνω τὸ Σάββατο κοιν.
Τότε τσι συμφωνίες δὲν γράφτανε οἱ ἀθροῦπ', μόνο μὲ
τὸ λόγο τις εἶχανε Δαρδαν. Τώρα στιλνάμινους εἶσι γιὰ
νὰ γράψ' αὐτά; (δηλ. διὰ νὰ καταγράψῃς τὴν τοπικὴν
διάλεκτον ἐλέχθη πρὸς συλλογὴν) Μακεδ. (Βαρβάρ.) Θὰ
σ' πῶ κι ἄλλον νικητήδου τραγούδ', νὰ τοῦ γράψ' (νι-
κητήδου = νεκρικό, δηλ. μοιρολόι) Θεσσ. (Κακοπλεύρ.)
Καλὰ κἀντ'ς ποῦ τὰ γράψ'ς, νὰ σουθοῦ Μακεδ. (Κοζ.)
Ἰσὺ κλιέβις κουβέντις κι γράφ'ς Μακεδ. (Μεσολακκ.)

Γράφω λουτροῦναι (γράφω τὰ ὀνόματα εἰς τεμάχιον χάρ-
του, ἵνα μνημονεύσῃ αὐτὰ ὁ ἱερεὺς κατὰ τὴν λειτουργίαν)
Τραπ. Γράφισκαν τὰ ὀνόματα ὥς σὴ φυλλάδα (ἔγραφον τὰ
ὀνόματα εἰς τὸ ψυχοχάρτι) Ἀνακ. Γράβ'ντε ῥάνι τῶαι
τὰ ὀνόματα πάνω τῶ πεθαμένω ὥς ἓνα χαρτοῦλ' ἀπάν'
τῶαι δίντε ῥά σι ὥς τὸν παππᾶ τῶαι μνημονεύγω ῥά σι
(ἔγραφαν καὶ τὰ ὀνόματα τῶν πεθαμένων ἐπάνω εἰς ἓνα
χαρτάκι καὶ τὰ ἔδιδαν εἰς τὸν παππᾶ καὶ τὰ ἐμνημόνευε)
Χαβουτσ. «Περὶ πλέον εἰσέπραττεν ὁ παππᾶς διὰ λογα-
ριασμόν του τὰς δεκάρας, ὅσας ἔδιδον αἱ γυναῖκες, διὰ νὰ
γράφουν τὰ ὀνόματα εἰς τὰ ψυχοχάρτια» Α. Παπαδιαμ.,
Πεντάρφ., 13. Πουληθήκανε βόλκα φαγριὰ καὶ ἀετόπουλα,
μὰ ὅλα γραμμένα ὥς τὸ κατὰστιχο Ἐρεικ. Στάσου νὰ διῶ
τοῦ τεφτέρ' ἂν εἶσι γραμμένους (ἐνν. ὡς ὀφειλέτης, ἐὰν ὀφεί-
λῃς κάτι) Θράκ. (Ἡρακλίτς.) || Φρ. Ποῦ τό βρες γραμ-
μένο; (ἐπὶ παραδόξου καὶ ἀλόγου ἀπαιτήσεως) κοιν. Κοίταξε
τί γράφει! (ἐπὶ ἀπειλῆς ἐνῶ συγχρόνως δεικνύεται ἀπειλη-
τικῶς ἢ παλάμη) κοιν. Πῶς γράφει; (ὁμοίᾳ μὲ τὴν προ-
ηγούμεν.) Τῆλ. κ.ά. Τὸν ἔχω γράφει ὥς τοῦ διαβόλου τὸ κα-
τὰστιχο (ἔχω σχηματίσει πολὺ κακὴν γνώμην περὶ αὐ-
τοῦ) σύνθηθ. Τὸν ἔχει γράφει ὥς τὸ μαυροπίνακα (τὸν ἔχει
προγράψει, σκέπτεται ἄσχημα περὶ αὐτοῦ) πολλαχ. Εἶμι
γραμμένους ὥς τὰ κακὰ κατὰστιχα (ὁμοίᾳ μὲ τὴν προηγούμεν.)
πολλαχ. βοα. ἰδιωμ. Αὐτὸν δὲν τὸν γράφουν τὰ δεφτέρια μου
(τὸν ἀγνοῶ, τὸν περιφρονῶ) Πελοπν. (Πάτρ. κ.ά.) Θὰ τὸν
γράφω ὥς τὰ παλιά μου τὰ δεφτέρια (ὁμοίᾳ μὲ τὴν προ-
ηγούμεν.) πολλαχ. Τὸν γράφω ὥς τὰ παλιά μου τὰ παπούτσια
(ἐπὶ ἐσχάτης περιφρονήσεως) κοιν. Αὐτὰ τὰ γράφω ὥς τοῖν
πάτου ἀπ' τὰ τσαρούχια (συνών. μὲ τὴν προηγούμεν.) Ἡπ.
(Δολιαν.) Τὸν γράφω ὥς τὴν πατοῦσα μου (συνών. μὲ τὴν
προηγούμεν.) Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Ὡς τὴ φτέρνα μου σὲ γράφω
(συνών. μὲ τὴν προηγούμεν.) Πελοπν. (Τρίκκ. κ.ά.) Ἀμα μὲ
ξαναδῆς, γράψε με (ἔταν κάποιος ἀπειλῇ ὅτι δὲν πρόκειται
νὰ τὸν ἰδοῦν ἐπανεμφανιζόμενον κάπου) πολλαχ. Γρά-
φ' τα ὥς τὸ σφουγγάρι (ἐπὶ ὀφειλῆς τῆς ὁποίας δὲν ἀναμέ-
νει τις τὴν ἐξόφλησιν) ἑνιαχ. Τὸ γράφω ὥς τὸν ποῦ δὲν
πιάνει μελάνι (συνών. μὲ τὴν προηγούμεν.) πολλαχ. Τὸν γρά-
φω ὥς τ' ἀρχίδια μου (ὑβριστικῶς, πρὸς ἐνδειξιν μεγίστης
περιφρονήσεως ἢ ἀδικοφροσύνης) πολλαχ. Ὡς τ' ἀγγεῖά μ' τοῦν
γράφω (ὁμοίᾳ μὲ τὴν προηγούμεν.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) Σὲ
γράφω ὥς τὰ λιδόκια μ' (= ὄρχεις ὁμοίᾳ μὲ τὴν προηγούμεν.)
Ἡπ. (Κωστάν. Μέγα Περιστ. κ.ά.) Ἐδῶ τότε γράφω, ὥς τὰ
κατσάκια (= ὄρχεις ἢ φρ. συνοδεύεται ὑπὸ ἀσέμνου χει-
ρονομίας) Πελοπν. (Παιδεμέν.) Σὲ γράφω ὥς τ' ἄγραφα
(συνών. μὲ τὴν προηγούμεν.) Ἡπ. (Κωστάν. Μέγα Περιστ.
κ.ά.) Τὸν ἔγραψε ὥς τὸν κόλο τ'ς (συνών. μὲ τὴν προηγούμεν.)
Ἡπ. (Δολιαν. κ.ά.) Αὐτὰ ποῦ λέου ἐγὼ τὰ γράφεις ὥς τὸ
γόλο ζον (ὁμοίᾳ μὲ τὴν προηγούμεν.) Πελοπν. (Κίτ.) Ὡς τοῦ
κουλουδιάσιλου σὶ γράφω (κουλουδιάσιλου = τὸ περίνεον)
Στερελλ. (Αἰτωλ.) Τὸν ἔχω γραμμένο ὥς τὴ μαύρη χούνη
(εἰς τὸ αἰδοῖον) Πελοπν. (Μάν.) Δὲν δούν γράφω ὥς τὴν ἀ-
παλάμη μου (δὲν λαμβάνω φροντίδα περὶ αὐτοῦ, δὲν τὸν
ὑπολογίζω) Α. Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) Γράφω ὥς τὴ βαλάμη
μου (λησιμονῶ εὐκόλως) Πελοπν. (Καρδαμ.) Ὡς σὴ ροκοπέτζα
τῆς τὸ εἶδε γραμμένο (ροκοπέτζα = μεμβράνη διὰ τῆς ὁποίας
περιβάλλουν τὴν κεφαλὴν τῆς ἡλακάτης ἐπὶ φανταστικῆς
ἀγγελίας, εἰδήσεως) Ἰνέπ. Γράψε γράψε, κάτσε κλάψε (ὁ
ἐπὶ πιστώσει πωλῶν καὶ γράφων πρέπει νὰ θεωρῇ τὰ
ὀφειλόμενα ὡς ἀπολεσθέντα) Ἡπ. Θεσσ. (Κακοπλεύρ. κ.ά.)
Γράψε τα ὥς τὸ χάσ' δεφτέρην (ἀφοῦ τὰ ὀφειλόμενα δὲν θὰ
ἐπιστραφοῦν, ἄς γράψω εἰς τὴν μερίδα τῶν ζημιῶν) Κύπρ.

Γράφ' τα 'ς τὸ νύχι σου (συνών. μετὰ τὴν προηγουμένην.) Πελοπον. (Γαργαλ.) Γράφ' τα 'ς τὸ μπουζ' (=στὸν πάγο) Θράκ. (Σαρεκκλ.) Τὸ 'γραψε ἀπάνου 'ς τὸ νερό - 'ς τὸ χιόνι (συνών. μετὰ τὰς προηγουμένης.) Πελοπον. ('Αχαΐα Γορτυν.) Συνών. παροιμ. φρ. *δανεικὰ καὶ ἀγύριστα*. Γάδαρι, γαδάρον ἰγίε, γράβεις τσι ἀνιγνώνεις, πόσ' ἄστρα ἔχ' ἢ γι-οὐρανός (σκωπτικῶς πρὸς μελετηρὸν ἄνθρωπον) Κυδων. 'Α Παναγιά ἡ Παπαντή γράβγει τσ' "Αι Συμεὼ σημαδεύγω (=σημαδεύων ἐστὶ ἡ Παναγία ἢ Ὑπαπαντή γράφει καὶ ὁ Ἅγιος Συμεὼν σημαδεύει, προκαλεῖ δηλ. σημεία, βλάπτει πρὸς τοὺς ἐργαζομένους, διὰ τὰ ἀποφείγουν τὴν ἐργασίαν κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν δύο αὐτῶν ἁγίων) Χαβουτσ. *Ποῦ νὰ γράφωμ' αὐτό; 'ς σ' ἀπανωθὺρ' ἢ 'ς σὸ κατωθὺρ'*; (ποῦ νὰ ἐγγράψωμεν τὸ σπάνιον τοῦτο γεγονός, εἰς τὸ ὑπέρθυρον ἢ εἰς τὸ κατώφλιον; Πρὸς φίλον πραγματοποιοῦντα ἐπίσκεψιν μετὰ μακρὰν ἀπουσίαν) Τραπ. *Θὰ σὲ γράφου 'ς τὸ βήσσαλο* (=θραῦσμα κεράμου· θὰ σὲ καταρρασθῶ νὰ πεθάνῃς ἀρά. Ἡ σημ. ἐκ τοῦ ὅτι οἱ ἱερεῖς κατὰ τὴν ταφὴν γράφουν εἰς τεμάχιον κεράμου τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ καὶ τὰ γραμματικὰ σύμβολα τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ ἐπιθέτουν ἐπὶ τοῦ τάφου) Εὐβ. (Βρύσ.) *"Ο γέγραφα γέγραφα* (Κ.Δ., Ἰωάν., 19, 20· ἐπὶ ἀμετατρέπτου ἀποφάσεως) λόγ. πολλὰ. *Γέγραπται περὶ ἐμοῦ* (Κ.Δ., Παῦλ. Ἐβρ. 10, 7. Πβ. Μάρκ. 14, 21 «καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ» ἐπὶ ἀλαζόνων) Λυκ. (Λιβύσσ.) || Παροιμ. *Χαρτιά γραμμένα, στόματα κλεισμένα* (ἐπὶ τῶν ἐχόντων ἐγγράφους μαρτυρίας) Νίσυρ. κ.ά. *Τὰ γραμμένα 'έν τὰ κάμουν τζαί τ' ἀνέγραφα γυρεύουν* (ἐπὶ τῶν ἀμελούντων τὰ ἰδικὰ των συμφέροντα διὰ τὰ ξένα) Κύπρ.

Καλόγερος κρεμάμενος ἔγραφε καὶ ἀπόγραφε (ἐπὶ ἀνθρώπου ὑποσχομένου ἐξ ἀνάγκης τὰ πάντα) Πελοπον. (Κορινθ. Σαραντάπ.) *Παππᾶς διμένους γράφ' καὶ ξιγράφ'* (ὁμοίᾳ μετὰ τὴν προηγουμένην.) Στερελλ. ('Αχυρ.) *"Ολα ἔσαν 'ς σὸ κατσί μ' γραμμένα καὶ αὐτό 'ς σὸ κότσι μ'* (πάντα τὰ ἄλλα ἦσαν γραμμένα ἐπὶ τοῦ μετώπου μου, τοῦτο δὲ ἐπὶ τοῦ ἀστραγάλου μου. Ἐπὶ μικροῦ καὶ ἀναξίου λόγου ἀτυχήματος, παραβαλλομένου πρὸς δεινότερα, ἅτινα ἔχει ὑποστῆ ὁ λέγων) Πόντ. (Τραπ.) || Γνωμ. *Τὰ γραμμένα μέρουνε, καὶ τὰ μαθαίνουν καὶ ἄλλοι ἑνιαχ. Τὰ γραμμένα δὲν ἀλησμονεῖονται ἑνιαχ. Τὰ λόγια φεύγουν, τὰ γραμμένα μέρουν!* (πβ. *verba volant, scripta manent*). Πελοπον. (Πάτρ.) κ.ά. || Ἄσμ.

Παππᾶδες καὶ πνεματικοί, ποῦ τό 'βροταν γραμμένο ὅπ' ἀγαπάει ν' ἀπαρηθῇ καὶ νὰ ν' καὶ σ' ὡρεμένο; Ἡπ.

Νὰ σοῦ δείψω 'ς τὸ πέτο τί βαστῶ;
Τὸν ὦρο νόμα σου βαστῶ γραμ-μένο
'Απουλ. (Καλημ.)

Γιὰ νὰ τοῦ γράφῃ τ' ὄνομα 'ς οὐλα τὰ μοναστήρια
Μακεδ.

"Οσα μοῦ 'χεις καμωμένα, | 'ς τὸ χαρτί τὰ 'χω γραμμένα
Κρήτ.

*Τρεῖς χρόνους γράφουν τὰ προικιά καὶ τρεῖς τὰ παρα-
προίκια*
Μακεδ. (Βόιον).

'Εννιά μέρες κ' ἐννιά νύχτες γραφούνταν τὰ προικιά της
καὶ ἄς τὰ ννιά μέρες ὕστερα καὶ τὰ καθημερ'νά της
Καππ. (Σινασσ.) β) *'Εγγράφω εἰς κατάλογον* (μητρῶον, μαθητολόγιον κτλ.), κατατάσσω, στρατολογῶ κοιν. καὶ Ἄπουλ. (Στερενατ.) Καλαβρ. (Γαλλικ.) Τσακων. (Πραστ.): *"Εγραφα*

*τὸ παιδί 'ς τὸ σχολεῖο. Γράφτηκε 'ς τὸ Πανεπιστήμιο. Γιὰ νὰ γραφοῦ 'ς τοῦ σκουλεῖου θέλου ἓνα σουρὸ χαρτιά, γιατί δίχους αὐτὰ δὲ μὴ γράφ'νι Στερελλ. (Περίστ.) 'Εγράφησαν τὰ παιδιὰ (ἔγιναν οἱ ἐγγράφες) Νίσυρ. 'Ηπῆρτα νὰ γράτσω τὰ παιδιὰ 'ς τὴ σκόλα (πῆγα νὰ ἐγγράψω τὰ παιδιὰ στὸ σχολεῖο) Στερενατ. 'Εγράβε τὸ ὑζέ σι τὸ σκολεῖε, ἐζοῦ ὃ 'γράμμα ἀκόνη (ἔγραψε τὸν υἱόν του εἰς τὸ σχολεῖον, ἐγὼ δὲν ἐγράφη ἀκόνη) Πραστ. *Τότε 'έν ἡγράφουνταν* (εἰς τὸ δημοτολόγιον) Ἡράκλ. *Γράφ'νι 'ς τοῦ χουριό* (ὡς κάτοικος, μέλος τῆς κοινότητος) Ἡπ. (Δωδών.) *Μουλάρι 'έν δὲ παιδί ποῦ 'έν ἔ' γραμ - μένο μετὰ τὸ νόμαν δοῦ κίουροῦ του Γαλλικ. 'Ηπῆαν κ' ἡ γραφτήκανε κ' ἡπῆανε 'ς τὴν Αὐστράλια* Ἀγαθον. *'Ητα γραμμένος 'ς τὸ στρατό* (ὑπηρετεῖ ὡς στρατιώτης) Πελοπον. ('Αρεόπ.) «Ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος κάμνει πρόσκλησιν διὰ νὰ γραφθοῦν οἱ Ἕλληνες εἰς τὰ στρατεύματα» Θ. Κολοκοτρ., Διήγ. συμβάντ., 15. || Παροιμ. *Δοῦλος γράφτηκες, μὴν δκνεύγεςαι* (ἀφοῦ ἀνέλαβες ὑπηρεσίαν, ὀφείλεις νὰ ἐργάζεσαι μετὰ ζήλου) Θήρ. || Ἄσμ.*

'Εφές ἤμουν 'ς τοὺς οὐρανοὺς καὶ τώρα ἦρθ' ἀπέκει,
καὶ ἄκουσα ποῦ σὲ ἔγραψαν μετὰ τοὺς ἀποθαμένους
Ἡπ.

Αὐτοῦ ποῦ πᾶς 'ς τὴν ἐκκλησιά, | γιὰ μᾶς μετάνοια κάνε μιά,
νὰ μὴ μᾶς πάσουν ἢ Τουρκιά, | μᾶς γράφουν 'ς τὴ γενιτσαριά
Ἡπ.

Μὰ πῆτε τῆς μαννίτσας μου πὼς ἤμουνα γραμμένος
ἐγράφησα 'ς τὴ Μπαρμπαριά, 'ς τοὺς Τούρκους,
'ς τὴν ἀρμάδα

Κορσ. γ) Καταγγέλλω, μηνύω ἐγγράφως σύνθηθ.: *Τὸν ἔγραψε ὁ τροχονόμος γιὰ παράνομη στάθμευση. Τὸν ἔγραψε ὁ χωροφύλακας γιὰ κατάληψη τοῦ πεζοδρομίου χωρὶς ἄδεια τοῦ δήμου σύνθηθ. 5) Κληροδοτῶ ἐγγράφως, προικίζω κοιν. καὶ Καππ. ('Ανακ.) Τσακων. (Πραστ.): *Γράφω τὸ σπῖτι 'ς τὴ γυναῖκα μου - 'ς τὸ παιδί μου - 'ς τὴν κόρη μου. Τῆς τὰ ἔχει γράφει ὅλα* (διὰ συμβολαίου ἔχει καταστήσει αὐτὴν κυρίαν κάτοχον τῶν πραγμάτων τῆς περιουσίας) κοιν. *Τοῦ τὰ 'γραφα οὐλα τοῦ γιοῦ μου Κύθν. Τ' ἀμπέλι τὸ καλὸ τὸ 'γραψε 'ς τὸ στερονοπούλι του Πελοπον. (Δάρα Ἀρκαδ.) 'Ηγραφένε τῆς κόρης του τὸ ἀβέλι Ἀνδρ. Οὐλα αὐτὰ τὰ μασάλια ποῦ σοῦ κάνουν εἶνι γιὰ νὰ τ'ς γράφ' τοῦ βιό σ' (μασάλια = περιποιήσεις) Μακεδ. (Θεσσαλον.) *'Εγραψε τὸ σπῖτι δης 'ς τὴν ἄλλη δης τὴν ἀνερά Σύμ. Ἐεῖς καὶ τί μαγιούνης εἶναι δὲ Σταυρί; ἐκατάφερε δὴ πετ-τεργιά καὶ ἔγραφέ δου καὶ τὸ σπῖτι (μαγιούνης=κόλαξ, πετ-τεργιά=πεθερά) αὐτόθ. Μὰ τὸ σπῖτι ἐγράψασί τση το; μὰ νὰ τση γράφουνε θένε καὶ καμμιὰν εἰκοσαριά ζουλοπρόβατα (=γυδοπρόβατα) Νάξ. ('Απύρανθ.) *Δὲ σ' τότε γράφω τὸ μύλο Μύκ. Δὲ θὰ ντ' ἀφή-κω τίποτα, θὰ ντὰ γράφω οὐλα κεινῶνε Πελοπον. (Μεσσην.) Νὶ ἐγράβε δὲ κομμάκια χούρα* (τοῦ ἔγραψε δύο κομμάτια χωράφι) Τσακων. (Πραστ.) *Σήμερα θὰ πάμενε νὰ τὰ γράφω-μενε* (σήμερα θὰ μεταβῶμεν νὰ κάνωμεν προικοσύμφωνον) Νάξ. (Γαλανᾶδ.) *Θὰ σοῦ γράφω τὸ Γάτω Λάκκο Κρήτ. Νὰ σὲ γράφ' τὰ πράτα μου* (=τὰ πρόβατά μου) Ἡπ. *Σήμε-ρα γράφουνε 'ς τοῦ Γληγόρη* (σήμερα συντάσσουν συμβόλαιον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Γρηγορίου) Ἀνδρ. || Φρ. *Τῆς τὰ 'γραψε πέτρα - ξύλο* (τῆς ἐκληροδότησε ὅλην τὴν περιουσίαν του) Κρήτ. || Παροιμ. φρ.***

"Οσο τριτσίναει ὁ Γιάννης | τόσο γράφει ὁ μπάρμπα -
Γιάννης
(εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ γαμβροῦ ὑποχωρῶν ὁ πενθερός

αὐξάνει τὴν προῖκαν) Πελοπν. (Γορτυν.) || Ἄσμ.

Ἀνοιχτοτῆρη δὲ γριὸ μου γράφασίνε βροῖκα
μὲ τὸ κονδούνι τὸ χρυσό, νὰ πάρω τὴ Μαρίκα

Κῶς (Πυλ.)

Τὰ ζωδόβολά μου ὄλα | γράφω 'ς τὸ βαπτᾶ Νικόλα
(ζωδόβολα = ζῶα· ἐδῶ εἰρων. ψεῖρες) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ||
Ποίημ.

Ὅπως κανένας κάποτε πὺν βλέπει 'ς τ' ὁρομάν του
πὺς οὔλα τὰ βασίλεια γράφονται 'ς τ' ὄνομάν του
Χ. Παλαῖς., Θάνατ. Εἰρήν. 2.

6) Καθορίζω, οἶονε καταγράφω, τὸ πεπρωμένον, ἐπὶ
τῆς μοίρας, τῆς τύχης ἢ τοῦ θεοῦ κοιν. καὶ Καππ. (Ἀνακ.)
Πόντ. (Κερασ. Τραπ. κ.ά.) Τσακων. (Πραστ.): Τοῦ γράφει ἡ
μοῖρα του νὰ πνιγῇ - νὰ σκοτωθῇ. Ἦτανε γραμμένο (ἐπέ-
πρωτο) κοιν. Θά 'ρθ' ἡ μοῖρα του νὰ τοῦ γράψ' Θράκ.
(Μάδυτ.) Αὐτὸν μου γράφει ἡ τύχη μου Πελοπν. (Κο-
ρινθ.) Ὅ,τι γράφει ἡ μοῖρα, θὰ γενῇ Πελοπν. (Παππούλ.)
Ἀμα γινῇ θὺν τοῦ μ' κρό παλίνον οἱ μοῖρις κὶ τοῦ γράφ'ν
Μακεδ. (Βρία). Οὐ ἄγγιλους ρωτᾷ τ'ς Μοῖρις «πὺς ἔ-
γραφαν», καὶ αὐτὲς λένι «ὅπως ἤθραμι» Θράκ. (Ση-
λυβρ.) Ὅ τὸ τρεῖ μέρε μόλα ἂ μοῖρα τθαὶ γράβγα τὸ
καβγὶ τὰ μοῖρα σ' (=στὶς τρεῖς μέρες ἔρχεται ἡ μοῖρα καὶ
γράφει τοῦ παιδιοῦ τὴ μοῖρα του) Τσακων. (Χαβουτσ.) Τὰ
φλιτζάνια τὰ βάζουμι τὰπίστουμα, νὰ δοῦμι τί γράφουν (τὰ-
πίστουμα=ἀνάποδα) Θεσσ. (Νερόμυλ.) Ὅπου τότε γράψανε
ὁ θεός, ἔτσι θὰ πάη (ὅπως ἔχει προορίσει ὁ θεός, τοιοῦτοτρό-
πως θὰ ἀποθάνῃ) Νάξ. (Δαμαλ.) Ἀποῦ 'κεῖ ἦταν γραμμένον
νὰ πάη Θεσσ. (Ἐλασσ.) Γραμμένη μου 'τονε καὶ τούτῃ ἡ
φουρτούνα νὰ τὴ βεράσω; Νάξ. (Ἀπύρανθ.) || Φρ. Ὅ σὸ
κιφάλιν ἀτ' γραμμένον ἔτον (ἦτο γραμμένον εἰς τὸ κεφάλι
του νὰ πάθῃ αὐτὸ) Κερασ. Μοῦ τὸ γράφει ἡ μοῖρα μου
Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Κὶ ὅ,τι μ' ἔγραψεν ἡ μοῖρα (ἐπὶ τολ-
μηρᾶς ἀποφάσεως) Α. Ρουμελ. (Καρ.) || Παροιμ.

Τὰ γράφει ἡ μοῖρα τοῦ παιδιοῦ, πελέκι δὲ δὰ κόβγει
Κρήτ. (Νεάπ.)

Ὅ,τι γράφει τὸ χαρτί, σκιπάρνι δὲν τὸ κόβγει
Μῆλ.

Τὰ γράφον δὰ χαρτιά, δραπάνι δὲ δὰ κόβγει
Νάξ (Ἀπύρανθ.)

Ποῦ γράψ' ὁ θεός ξεβράκωτον, ποτὲ βρακὶ δὲν βάλλει
Θήρ. || Γνωμ.

Ὅπου γράφει, δὲν ξεγράφει (ἀμετάτρεπτοι αἱ ἀποφά-
σεις τῆς μοίρας) κοιν. Ὅ,τι γράφει, δὲν ξεγράφει (συνών.
μὲ τὴν προηγούμεν.) κοιν. Ὅ,τι μέλλει, δὲν ξεμέλλει κὶ ὅ,τι
γράφει, δὲν ξεγράφει (ὁμοία μὲ τὴν προηγούμεν.) κοιν.
Ἀποῦ γράφῃ, δὲν ξεγράφει (ὁμοία μὲ τὴν προηγούμεν.) κοιν.
Ὅ,τι γράψ' ἡ μοῖρα, δὲν ξεγράφ' Μακεδ. (Χαλάστρ.) Τὰ
γράφει ἡ μοῖρα, δὲν ξεγράφει Κρήτ. (Νεάπ.) Ὅ σὸ κα-
τζὶν τ' ἀθρόπ' ἦντᾶν ἔγράφει ἄλλο 'κὶ ἀπογράφεται (κα-
τζὶν = μέτωπον, ἦντᾶν = ὅ,τι καὶ ἄν' τὸ πεπρωμένον δὲν
διαγράφεται, δὲν ἀποφεύγεται) Πόντ. Ἦντᾶν ἔν' γραμ-
μένον 'ς σὸ κατσί σ' κῖάν', ἀτὸ θὰ λέπ'ς (ὅ,τι εἶναι γραμμέ-
νον εἰς τὸ μέτωπόν σου, αὐτὸ θὰ δῆς· συνών. μὲ τὴν προ-
ηγούμεν.) Πόντ. (Ἀντρεάντ.) || Ἄσμ.

Ἀποῦ γράψε τὴ μοῖρα μου, μὴ βιάση βλιὸ κοδύλι
νὰ ξαναγράψῃ θηλυκοῦ τὸ πρικαμένο ἀχείλι
Κρήτ.

Ὅλα τοῦ κόσμου τὰ κακὰ 'ς ἐμένα ἦταν γραμμένα
νὰ τὰ τρανάω τ' ὄρφανὸ ὄλ' ἀπὸ ἕνα-ἕνα

Ἦπ.

Νανά, πὺν τᾶχ' ἡ μοῖρα του χίλια καλὰ γραμμένα
Λέσβ.

Τρεῖς ἀδερφῆδες ἤμεστα, κ' οἱ τρεῖς κακὰ γραμμένες
Κρήτ. (Βιάνν.) Τὸ ἄσμ. εἰς παραλλ. κ.ά.

Τσεβδέ μου, σᾶσ-σ' ἐπλούμιζ-ζα εἶχα χαράμ - μεάλη,
μασούρι σ-σύρμα ἔβαζ-ζα, στεμόνιν δὲ λοάρι
κ' ἐπάνω 'ς τὴν ξετέλεψη λιοχρονιά τοῦ γράφῃ
κ' ἐπῆρεν δὸν ὁ χάροδας, δέφ-φαίνεται πῖ νὰ 'ρθῇ
(τσεβδέ = εἶδος πολυτελοῦς μανδηλίου, λοάρι = λογάρι,
λιοχρονιά = λιγοχρονιά) Νίσυρ.

Ἡ μάννα κάνει τὸ παιδί κ' ἡ μοῖρα τὸ μοιραίνει
κὶ ὅπως τοῦ γράφῃ, γράφεται κὶ ὅπως τοῦ πῇ, πεθαίνει
(ἐκ μοιρολ.) Πελοπν. (Μάν.) Συνών. μοιραίνω.

7) Ἐπιγράφω, χαράσσω σημεῖα τοῦ ἀλφαβήτου, παράγω
σχήματα πολλαχ.: Κάτι ἦταν γραμμένο πάνω 'ς τὴν πέτρα
- 'ς τὸ μάρμαρο - 'ς τὸ ξύλο. || Φρ. Ὅ τὸν ἄμμο γράφει
(ἐπὶ τῶν ματαιοπονούντων) κοιν. Μόλις τὸ 'κουπὶ 'ς τὰ
δύου, πιτάχτηκι ἕνα δαχτ'λίδ' ἀποῦ μέσα, ἔγραφε τ' ὄνομά
τ'ς (ἐκ παραμυθ.) Στερελλ. (Ἀστακ.) Θωρεῖ τὸ σπαθάτσιν
δὸν τσ' ἤγραφε: δέκα σκοτών-νω καθιστός, τσ' ἀλοῖ-
μονον τζ' ἂ σηκωθῶ Ἀστυπ. Ξέρεις τί θάλασσα ἦτα-
νε; ἤγραφε (ἐνν. ἐπάνω τῆς ἐπὶ ἀπολύτου νηνεμίας) Ἰκαρ.
(Εὐδελ.) || Αἰνιγμ.: Γάδαρος δὲν εἶναι, σαμάρι φορεῖ, |
βόιδι δὲν εἶναι, κέρατα ἔχει, | γραμματικὸς δὲν εἶναι καὶ
περπατεῖ καὶ γράφει (ὁ κοχλίας) Πελοπν. (Βούρβουρ.)
Οὐλλῃ μέρα γράφει, γράφει, | καὶ τὸ βράδν μυῖγες χάφτει
(τὸ παπούτσι) Πελοπν. (Κρεμμ. Παππούλ.) || Ἄσμ.:

Διαμαντένιο δαχτυλίδι πὺν φορεῖς 'ς τὸ χέρι σου,

ὅς καὶ 'κεῖνο γράφει ἐπάνω πὺς θὰ γίνω ταίρι σου

Θράκ. (Ραιδεστ.) 8) Μεταφ., ἐγχαράσσω εἰς τὴν μνήμην,
εἰς τὴν καρδίαν κ.τ.δ., ἐνθυμοῦμαι πολλαχ. καὶ Ἀπουλ.
(Στερνατ.): Φρ. Αὐτὸ νὰ τὸ γράψῃς! (ἐπὶ ἀπειλῆς· νὰ ἐν-
θυμῆσαι τὸ κακὸν τὸ ὁποῖον μᾶς ἔκαμες, διότι θὰ σοῦ
τὸ ἀνταποδώσωμεν) Αὐτὸ γράψ' το! (ὁμοία μὲ τὴν προη-
γουμ.) Αὐτὸ πὺν μου λὲς τὸ γράφω (θὰ τὸ ἐνθυμοῦμαι).
Τὸ ἔχω γραμμένο (ὁμοία μὲ τὴν προηγούμεν.) πολλαχ. ||
Ἄσμ.

Ἰπάει νὰ βρῇ 'ς-σῆχ Χώρα μ-μου τὸ jένο.

π' ἔχω γραμ-μένο ἀμέσα 'ς τὴν καρδιά

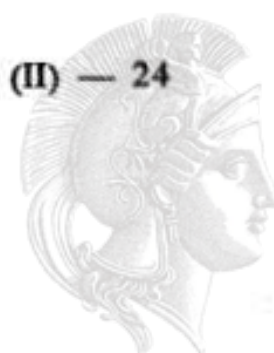
Στερνατ. 8) Ζωγραφίζω, κοσμῶ, σχεδιάζω Εὐβ. (Γαλτσ.
Κουρ.) Θράκ. (Αἰν. Διδυμότ.) Ἰων. (Κρήν.) Κρήτ. (Μεραμβ.
κ.ά.) Λέσβ. Μακεδ. (Σιάτ.) Μῆλ. Πελοπν. (Λάστ.) Σάμ.—
Α. Προβελ., Ποίημ., 10 Κ. Παλαμ., Δειλοὶ καὶ σκληρ.
στίχ.², 91, Καημοὶ λιμνοθ., 40 Γ. Ζαλοκώστ., εἰς Ἀνθο-
λογ. Η. Ἀποστολίδ., 91: Τὰ κινήματα τὰ γράφουμι 'ς
τοὺν ἀργαλειὸ Διδυμότ. || Ἄσμ.

Εἴκοσι μέρες νηστικὸς ἔκαμ' ἕνας ζωγράφος
νὰ γράψῃ τὰ ματάκια σου καὶ πάλ' ἔκαμε λάθος

Σάμ.

Τὰ μάτια σου, τὰ φρύδια σου τὰ γράφαν οἱ ἀγγέλοι
καὶ δώδεκα γραμματικοὶ βαστοῦσαν τὸ καλέμι
Κρήν.

Ὅταν σὲ γέννα ἡ μάννα σου, ἦταν γιουρτὴ κὶ σκόλη
κὶ ἦσαν κὶ σὶ γράφαν οἱ δώδεκ' Ἀπουστόλοι
Λέσβ.

Τὰ φρονύδια σ' περὶ σὶ τὰ 'γραφε κί σὴ' κι τοῦ
κι τὰ 'κανι τόσον σινὰ σὰν τοῦ χρυσὸ γαϊτάν';
Αἶν. μιλᾶν

'Οργόντα πλοῖα ἔρχονται ἀπὸ τὴν 'Αγγλιτέρα,
νὰ γράφουνε τὰ χεῖλη σου, γλυτσή μου πελιστέρα!
Γαλτσ.

Νὰ 'χη μύτη κοδυλένια | καὶ γραμμένη με τὴν πένα
Μεραμβ.

'Σ τὸν οὐρανὸν θὰν ἀνεβῶ, νὰ διπλωθῶ νὰ κάτσω,
νὰ πιᾶσω βένα καὶ χαρτί, τὰ κάλλη σου νὰ γράφω
Κρήτ.

Γαβρέ, πλατάνι δροσερό, νύφ-φη μου κρύα βρύση,
ἡ ἔμορφιά σας γράφτηκε 'ς-ς 'Ανατολὴ τῆς Αὔσης
Κάλυμν.

'Ηρτεν ἐμὴ 'νὰν περιστέρ' καὶ 'ς τοῦ σταυροῦ τὴ μέση
γράφτισκεν "Ἄγιος Γεώργιος χρυσὸς καὶ καβαλάσης
Καππ.

Καὶ μέσ' 'ς τὴ μέση τσ' ἐκκλησιᾶς γράφ' ἓνα καβαλ-
λάση
ἀρματωμένο με σπαθί καὶ με χρυσὸ κοντάρι

Μῆλ. Τὸ ἄσμα εἰς παραλλαγ. κ.ά.

Μὰ 'γώ, κοντέ μ', κι ἂν διᾶζωμαι, κοντέ μ', κι ἂν κα-
λαμίζω,
γραμμένο σ' ἔχω 'ς τὸ παννί, γραμμένο καὶ 'ς τὸ χτένι
καὶ 'ς τὴ σαῖτα ποὺ περνῶ σ' ἔχω ζωγραφισμένον
Γαλτσ. || Ποιήμ.

Μιὰ ζωγραφιά, ποὺ δὲν τὴν ἔχουν γράφει χέρια,
πλανᾶται ἐπάνω 'ς τὰ ροδόχρυσά σου πλάτη
Α. Προβελ., ἐνθ' ἄν.

'Η χάρη
τῶν ἄκακων πουλλιῶν γραμμένη ἀπάνου
'ς τ' ἀνάστημά της
Κ. Παλαμ., Καημοὶ λιμνοθ., 49.

Τὰ φρονύδια της σὰν νὰ ἦταν γραμμένα με κονδύλι
Γ. Ζαλοκώστ. εἰς 'Ανθολογ. Η. Αποστολίδ. 91. 9) Μα-
γεύω, δι' ἀναγραφῆς μαγικῶν ἐπωδῶν ἢ συμβό-
λων ἐπιδιώκω τὴν θεραπείαν ἀσθενείας τινὸς 'Αμοργ.
Εὔβ. ('Αγία 'Ανν. Βρύς.) Θεσσ. (Νερόμυλ.) Κεφαλλ.
Κρήτ. Κύπρ.: Γράφει με τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ 'Αμοργ.
Γράφ' ἢ παππᾶς μιὰ πέτρα σταυρὸ κι τ' βάζ' ἀπ' κάτ' νὰ
μὴ ζ'γῶν' τίποντα (ζ'γῶν' = ζυγώνει, πλησιάζει) Νερό-
μυλ. Οὐ παπποῦς μ' ἔγραφ' τ' θέρημ. Πάνω 'ς ἓνα πιάτου
ἄσπρου κάτασπρου 'ν ἔγραφ', ἀλλὰ τί ἔγραφ' δὲν ξέρω.
'Ελιγι κι κᾶτ' λόγια κρυφά - μυστικά. Μετὰ τὸν ἐπλυ-
ρι κι τοῦ ριγὸ τό 'διθι καὶ τό 'πιρι οὐ ἄφρουστους 'Αγία
'Ανν. Γράφω τσι μαγουλίτες (ἐπὶ τοῦ ἱερέως, ὅστις γράφει
ἐκατέρωθεν τοῦ σημείου τοῦ σταυροῦ τὰ βραχυγραφικὰ
σύμβολα τῆς φρ. «'Ιησοῦς Χριστὸς νικᾷ», ΙΣ - ΧΣ, ΝΙ -
ΚΑ, ἐπὶ τῶν ἐξοιδημένων παρειῶν πρὸς θεραπείαν τοῦ ἀσθε-
νοῦς ἐκ τῆς παρωτίτιδος) Κεφαλλ. Νὰ μοῦ γράψῃ τὸ ρῖγο
(=τὴν ἐλονοσίαν, δηλ. νὰ γράψῃ ἓνα ξόρκι ἐπὶ μικροῦ χάρ-
του, τὸν ὁποῖο κρεμοῦν ὕστερα εἰς τὸν λαϊκὸν τοῦ ἀσθενοῦς
ὡς φ υ λ α χ τ ἰ ἄ ρ ι) Κρήτ. β) 'Επιδιώκω δι' ἐπωδῶν τὴν
βλάβην ἀτόμου τινὸς ἢ τὴν ἀνάπτυξιν μίσους μεταξὺ συζύ-
γων ἢ τὴν ἀνάπτυξιν ἔρωτος προσώπου τινὸς πρὸς ἄλλο

Πόντ. (Κερασ. κ.ά.). γ) 'Εμβολιάζω Πόντ. ('Οφ. Τραπ.):
Νὰ γράφωμε τὸ μωρό μουνα. 10) 'Ονομάζω, ἀποκαλῶ:
Φρ. 'Ακόμα δὲ δὸν εἶδαμι, Γιάβ' τὸν γράφαμι. Καὶ
μέσ., καλοῦμαι, ὀνομάζομαι ἐπισήμως Εὔβ. (Αὐλωνάρ.
Λιχάς) Θήρ. 'Ικαρ. (Εὔδηλ.) Μύκ. Νάξ. ('Απύρανθ.
Βόθρ.) Τσακων. (Πραστ.): Εἶδα γράφομαι; (πῶς ὀνο-
μάζονται;) Μύκ. Πῶς γράφεσαι; Αὐλωνάρ. Γράφεται
(δηλ. τὸ ἐπίσημον ἐπώνυμόν του εἶναι) Γαγλίας καὶ προ-
φέρεται Γλιαγλιᾶς (Εὔδηλ.) "Ηκουγε Κουφόπονος κ' ἡ-
γραφοῦνδαν Μουστάκας Βόθρ. 'Ελιές γράφεται κεῖνο τὸ
μέρος αὐτόθ. Πρῶτα γραφοῦμεσαν ἐμεῖς Χωρεπισκόπον,
τόρα γραφοῦμεστα Ζευγώληδοι 'Απύρανθ. Ποῦρ ἐρι γρα-
φοῦμενε; (Πῶς γράφεται, πῶς ὀνομάζεται;) Πραστ. 11)
Νομίζω, ὑπολαμβάνω, θεωρῶ, ὑπολογίζω πολλαχ.: Τὸν
γράφου γιὰ νοικονκύρ' Μακεδ. (Κοζ.) Γράφ' τονε πεθα-
μένονε Κεφαλλ. Πεῖος τότε γράφ' τὸν ἄδρα τ'ς; (ποιὸς
τὸν ὑπολογίζει) Θράκ. (Τσακίλ.) Δὲν τὸν γράφου ἄνθρου-
πον Μακεδ. (Καταφύγ.) Μὴ με γράφ'ν κιουτή (μὴ με θεω-
ρήσουν δειλὸν) Στερελλ. ('Αγρίν.) Σὰν τρανέφ' τοῦ π'δί, δὲν
τὴ γράφ' τὴ μάννα (ὅταν μεγαλώσῃ τὸ παιδί, δὲν ὑπολογί-
ζει τὴν μητέρα) Θράκ. ('Αδριανούπ.) || Φρ. Δὲ δὸν γράφου
(οὐδόλως τὸν ὑπολογίζω) Α. Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) Δὲν τὸν
γράφω διὰ τίποτε (δὲν τὸν φοβοῦμαι) Λεξ. Αἶν. || Παροιμ.
φρ.—'Απιστία, βρὲ Μανιάτες—Γράφετέ μας γιὰ χωριᾶτες (ἐκ
τοῦ γεγονότος ὅτι κατὰ τὴν ἐπίθεσιν τοῦ 'Ιμβραήμ (1826),
πολεμισταὶ Μανιάται ἐγκεκλεισμένοι εἰς πύργον εἰς πρόσ-
κλησιν τῶν 'Αράβων νὰ παραδῶθουν ἀπήντησαν, ὅτι θὰ
παραδοθῶν μόνον εἰς τὸν ἀρχηγόν των, τὸν ὁποῖον παρου-
σιασθέντα ἐφόνευσαν. 'Επὶ ἀδιαφορίας διὰ τινὰ χαρακτηρι-
σμόν, ἀρκεῖ νὰ ἐπιτευχθῇ τὸ ἐπιδιωκόμενον) Πελοπν. (Μάν.)
"Οποτε με ἰδῆς, γράψε με Καραμπουρνιώτη (οὐδέποτε θὰ
με ἴδῃς. Καραμπουρνιώται ἦσαν οἱ πέραν τῶν Κλαζομενῶν
περὶ τὸ νότιον ἄκρωτήριον τοῦ Σμυρναϊκοῦ κόλπου οἰκοῦν-
τες, οἵτινες κατὰ τὰ μέσα τοῦ 18 αἰ. ἐθεωροῦντο φοβεροὶ πει-
ραταὶ) Ζάκ. "Αν με δῆς, γράψε με Γιάννη Σκαπετορράχη (συ-
νών. με τὴν προηγούμεν.) Πελοπν. (Γαργαλ.) Αἱ τελευταῖαι
δύο παροιμ. φρ. εἰς παραλλαγ. πολλαχ. || Παροιμ. "Ο,τι
χάρος κι ἂν με πάρῃ, γιὰ πανούκλα γράφ' τονε (ὅταν συμβῇ
τὸ κακόν, εἶναι ἀδιάφορον ποῖα εἶναι ἡ αἰτία.) Πελοπν.
(Λάστ.) || Γνωμ. Καθὼς με βλέπεις, γράψε με (ὅπως με
βλέπεις, οὕτω νὰ με ἐκλαμβάνῃς) Ι. Βενιζέλ. Παροιμ.² 122,
68. Σὰ βοῦ θὰ σὲ δῇ κανεῖς, σὲ γράφει (ἡ πρώτη ἐντύπωσις
ἐπηρεάζει ἀποφασιστικῶς τὸν σχηματισμόν καλῆς ἢ κακῆς
γνώμης περὶ ἐνὸς ἀνθρώπου) Νάξ. ('Απύρανθ.) Κεφάλι δίχως
βάσανα, γράφ' το γιὰ κολοκύθι (ἐπὶ ἐκείνων οἵτινες δὲν
ἐκοπίασαν εἰς τὴν ζωὴν των, διότι οὐδὲν ἔλαβον ὑπὸ
σοβαρὰν ἔποψιν, ἐπομένως οὐδεμίαν ἀξίαν ἔχουν) Πελοπν.
('Αρκαδ. Μεσσην. Τριφυλ.) || "Ἄσμ.

Τὸν ἄνθρωπο γιὰ δοκιμὴ ψηλά-ψηλά τὸν κάτσε
κι ἄνε κουνῇ τὰ πόδια δον, γιὰ κουζουλὸ δὲ γράψε
Κρήτ.

Τὸ χρόνο τὸν ἐφετινὸ φοριὰ δὰ τονε γράφω,
γιὰ δὲν ἐπέρασε στιγμὴ νὰ μὴν ἀναστενάξω
Κρήτ.

Κι ἂν ἔρωτ' γὼ καὶ λύσω τον, τότε με γράψε κούρβα
Τῆλ.

'Ο οὐρανὸς κ' ἡ γῆς βροντᾶ, μὰ 'γὼ ὄντας θὰ κλιάψω,
φοριὰ νὰ μὴ με γράψετε, ὄντας θ' ἀναστενάξω
'Ιων. (Κρήν.) 'Η σημ. καὶ ἀρχ. βλ. 'Ηρόδ. 7, 214 «τοῦτον
αἷτιον γράφω» Πλάτ., Κρατύλ. 428B «ἐὰν οὖν λέγῃς τι

κάλλιον, ἓνα τῶν μαθητῶν περὶ ὀρθότητος ὀνομάτων καὶ ἐμὲ γράφου». 12) Παίζω δεξιῶς τὴν σφαιρίστραν, τὸ κοινῶς λεγόμενον *μ πι λ ι ἄ ρ ο* (πιθανῶς ἐκ τῆς ἐννοίας τοῦ πλήττειν τὴν σφαῖραν διὰ τῆς ράβδου, μεθ' ἧς εὐκολίας ὁ καλλιγράφος χειρίζεται τὴν πένναν κατὰ τὴν γραφήν) Κεφαλλ.

Μετοχ. Α) Ἐπιθετικ., ὥραϊος ὡς ἔργον ζωγραφικῆς, εὐμορφος σύνθηθ., ἰδίως εἰς ᾄσματα: *Γραμμένα μάτια - φρύδια χεῖλια - χέρια - μάγουλα πολλὰχ. Γραμμένους ἄνθρωπους - γραμμέν' ὄναικα - γραμμένον π' δι - πρόσσουπον Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ.) Ἰέχ' κατ' τσίνοῦρα γραμμένα αὐτὸ τοῦ κονρίτσ' Θεσσ. (Μοσχᾶτ.) Σδχ' κατ' ματόφρυδα γραμμένα! Ἦπ. (Κουκούλ.) Ἐχ' μίνια ὀρεφίτσα γραμμέν' Ἦπ. (Χουλιάρ.) Ἡ γυναῖκα του εἶναι σὰ βέρδικα γραμμένη Ἦπ. (Χιμάρ.) Νέους γραμμένους εἶνι αὐτὸς Ἦπ. (Ζαχόρ.) Γραμμένον πιδί Ἦπ. (Ἰωάν. Μελιγγ.) Γραμμένον πιδί ἔφκωσας! Στερελλ. (Αἰτωλ.) Τί γραμμένον πού'νι αὐτὸ τοῦ πιδάχ'! Εὔβ. (Αἰδηψ.) Γραμμένον εἶνι τ' ἀγγόνι σ', κοῦκλα! Μακεδ. Μώρ', εἶνι αὐτὴ γραμμέν', σὰ ζωνγραφικὴ μὴ τοῦ χέρ' Ἦπ. (Δωδών.) Αὐτὸς εἶνι ἀγγίλους γραμμένους Ἀλόν. Εἶχα μινιὰν ἀδικοφὴ ἀγγίλου γραμμένον Στερελλ. (Λεβιάδ.) Δικαιτρεῖς ἔσουματ'κοί ἦρθαν, ἓνας μὴ τοὺν ἄλλον γραμμέν' κί πλατουπρόσουπ' Ἦπ. (Κόνιτς.) Εἶδα κατ' σῦκα γραμμένα Ἦπ. Ἐχον ἄν κόκουτον, ἀτήραχτους νά'νι, παρδαλὸς κί γραμμένους Στερελλ. (Παρνασσ.)— Ἐκεῖνα τὰ κλειστὰ μάτια, προπάντων μὲ τὰ γραμμένα φρύδια καὶ τίς μακριὰς βλεφαρίδες ἔδιναν μιὰ ἡρεμία Γ. Ξενοπ., Ἀφροδ., 91 || Φρ. Γραμμένε μου - γραμμένη μου! (θωπευτικὴ προσφώνησις πρὸς ἄνδρα ἢ γυναῖκα) Ἦπ. (Τσαμαντ.) κ. ἄ. Γραμμένο μου! (θωπευτικὴ προσφώνησις τῆς μητρὸς ἢ τῆς μάμμης πρὸς τὸ μικρὸν παιδίον) Ἦπ. (Ἰωάν. Τσαμαντ.) Μακεδ. (Κοζ. Βόιον.) Ποῦ ἦσουν, γραμμένο μ', ἐσύ; (πβ. κ α λ ό μ ο υ, χ ρ υ σ ό μ ο υ) Ἦπ. (Ἰωάν.) Ἐλα, γραμμένου μ', νά κά'ν' νάνι! Στερελλ. (Καρπεν.) Τὸν ἄντρα σου νά τὸν ἔχῃς χρυσὸ σταυρὸ καὶ Παναγιά γραμμένη (νὰ ἐνδιαφέρεσαι πολὺ δι' αὐτόν) Πελοπν. (Μανιάκ.) || Ἄσμ.*

Μέσα 'ς τὰ μαῦρα φαίνεσαι σὰ θαναγιά γραμμένη κ' ἔρχουσαι καὶ σὲ προσκυνοῦν ὄλ' οἱ κριματισμένοι Κρήτ.

Πάνω 'ς τὴν κούνια κάθεσαι σὰν Παναγιά γραμμένη κ' ἔρχουσαι καὶ σὲ προσκυνοῦν οὐλ' οἱ γραμματισμένοι Κούθ.

Εἶναι γυναῖκα ὁμορφη, σὰν Παναγιά γραμμένη Σῦρ.

Χαδούλη μ', ὄντες ἔρχεσαι ἀπ' τὰ βουνὰ ὀρωμένες τσ' ἀπὸ τοὺς κάμπους ὀρσερές, ἔσ' ἀντζελες γραμμένες (ἀντζελες γραμμένες = ἄγγελος γραμμένος, δηλ. ὥραϊος ὡς εἰς τὰς εἰκόνας) Σκῦρ.

Μαρὴ γραμμένη πέρδικα, πού πιρπατεῖς 'ς τὰ πλάγια, τὴν ὁμορφιά σου ζήλιψα κί θέλου νά σὶ πάρου Στερελλ. (Παρνασσ.)

Σάπ - πέρδικα μου φαίνεσαι μὲ κάλ-λη χαϊδεμένα, πού 'χει τὰ πόγια κόκκινα καὶ τὰ φτερά γραμμένα (πόγια = πόδια) Κάρπ.

Σύπνα, γαιτανοφρύδα μου κ' εἰκόνα μου γραμμένη Ἦπ.

Νά σὲ χαρῶ, ὅθεν ἔρχεσαι πὸ τὸ νερὸ ὀρωμένη κ' εἶσαι τοῦ ἡλίου κόκκινη καὶ τοῦ φιλιῦ γραμμένη Κρήτ.

Παίρνω χαλίγια 'ς τὴν ποδιά, | ἀγάπη μου πολλὰ γλυκερά, καὶ πετῶ 'ς τὰ κεραμίδια, | μαῦρα μου γραμμένα φρύδια Πελοπν. (Βραχν.)

Σαρῶστε, κόρες, τὰ στενὰ καὶ ὅλα τὰ γεφύρια τὶ θὰ περάσῃ τὸ Λειῶ μὲ τὰ γραμμένα φρύδια Πελοπν. (Μάν.)

Μουστάκι μου ὀλόμανρο καὶ φρύδια μου γραμμένα, μεσούλα μου βεργολιγνή μὲ τὸ σπαθὶ ζωσμένη Πελοπν. (Βούρβουρ.)

Μουστάκι μου καραμπογιά καὶ φρύδια μου γραμμένα Πελοπν. (Βερεστ.)

Αὐτὰ τὰ μάτια τὰ μορφα, τὰ φρύδια τὰ γραμμένα, αὐτὰ μὲ κάμαν ἄρρωστο καὶ ζῶ καὶ δὲ βεθαίνω Λευκ.

Αὐτὰ τὰ μάτια τ' ὁμορφα, τὰ μάτια τὰ γραμμένα, αὐτὰ μὲ κάνουν κί ἄρρωστῶ καὶ πέφτω νὰ πεθάνω Ἦπ. (Μέγα Περιστ.)

Τούτ' ἡ γῆς θὰ φάῃ κί μένα | μὴ τὰ μάτια τὰ γραμμένα Εὔβ. (Στρόπον.)

Σὶ τούτουν τοὺν καλὸ σουφρᾶ, | γραμμένα μάτια μου κί παρδαλὰ Θεσσ. (Κρυόβρ. Σουκαμν. κ. ἄ.)

'Σ τὰ μάθια τὰ διρβιλωτά, 'ς τὰ χεῖλη τὰ γραμμένα 'ς τὸ λυγρὸ τζη τὸ κορμί, 'ς τ' ἀφοῦτο τζη ἀστηθάκι Κρήτ. (Νεάπ.)

Τώρα ἔφτασε τὸ τέρμενο, ἡ ὥρα ἡ πικραμένη πού θὰ μᾶς ἀποχωριστῇς, λαβάδα μου γραμμένη Πελοπν. (Μάν.)

Μόν' καρτιροῦν τὴν ἀνοιξη, γραμμένον καλονκαίρι, νὰ χουρταριάσουν τά-ι-βουνά, νὰ λιλουδιάσ' οὐ κάμπους Στερελλ. (Φθιώτ.)

β) Μεταφ., ἐπὶ ἠθικῆς σημασίας, εὐμορφος, καλοκάγαθος, ἅγιος Ἦπ. (Μαργαρίτ.): Ἡ βάβω μ' εἶναι ψυχὴ γραμμένη, πεθανίσκει γιὰ οὐλα τὰ γόνια της. Ἡ ἀγονιά μου εἶναι ψυχὴ γραμμένη (ἀγονιά = ἐγγονή).

β) Ὡς οὖς. 1) Ἀρσ., ὁ χωροφύλαξ Κορσ. Κρήτ.: Κρυβήσου λιγά, γιατί οἱ γραμμένοι ἦρθαν νὰ σὲ γυρεύῃ Κορσ. Ἐκατέβη λιγά χαβηλά κ' ἔσκουξε: «οἱ γραμμένοι ἀπερνοῦνε 'ς τὴ στράτα» αὐτόθ. 2) Θηλ., ὑπὸ τὸν τύπ. γράφουσα, ἡ τοπογραφικὴ ἀποστολή, ὑπηρεσία καταγράφουσα τὰ κτήματα Ρόδ. Ὑπὸ τὴν σημ. τῆς ἀπογραφῆς ἡ λ. καὶ ἐκ Κυπριακοῦ ποιήματος τοῦ 17ου αἰ.: «τὴν Κύπρον γὰρ ἐξήλειψεν ἀπὸ τὴν γράφουσάν του», Κυπρ. Χρον. 2 (1924), 141.

β) Γυναῖκα ἐγγεγραμμένη εἰς τὸ βιβλίον τῶν πορνῶν, ἡ πόρνη Κύπρ.: Ἡ γραμμένη τῆς Χώρας. 3) Οὐδ., ἰδίως κατὰ πληθ., ἡ γραφή, τὰ γραφόμενα, τὰ γεγραμμένα εἰς ἐπιστολήν, τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς ἢ ἄλλου ἐγγράφου σύνθηθ.: Τὸ κατάλαβα ἀπὸ τὰ γραφόμενά του κοιν. Ἀπὸ τὰ γραφόμενά του φαίνεται ὅτι ἔχει δίκιο σύνθηθ. Πῶς σοῦ φαίνουσαι δοῦ γραμμάτου φτεινοῦ τὰ γραφόμενα; Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Ὡ, καμένη, καὶ ν' ἄκουες τὰ γραφόμενά μου! αὐτόθ. β) Ἡ ἐγγράφος συμφωνία Πάτμ. γ) Ἡ προγαμιαία δωρεὰ Θράκ. (Μυριόφ.) Ἡ σημ. καὶ ἐν προικοσυμφώνῳ τοῦ 1780 ἐκ Προπ. (Προκόν.) Βλ. Ἐμμ. Γεδεών, Προκόννητος, 167. δ) Τὰ ὑπὸ τῶν Τούρκων ὑποταχθέντα καὶ καταγραφέντα πρὸς πληρωμὴν τοῦ φόρου χωρία (ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ λεγόμενα Ἀ γ ρ α φ α) Θεσσ. ε) Τὸ πεπρωμένον νὰ συμβῇ, τὸ ὑπὸ τῆς μοίρας ἐκάστου γεγραμμένον νὰ γίνῃ κοιν. καὶ Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.): Ἦταν

τὸ γραμμένο του. Ἀπὸ τὸ γραμμένο του δὲν μπορεῖ νὰ ξεφύγῃ κοιν. Ἔτσι ἦταν τοῦ γραμμένου τ' Μακεδ. (Δρυμ.) Κακὰ γραμμένα εἶχα (κακὴν μοῖραν) Θράκ. (Αἶν.) Ἐπῆγε ἔς τὴν Ἀμερική, ὅπου ἡ μοῖρά της καὶ τὸ γραμμένο της τὴν καλοῦσε Χ. Παπαχριστοδ., Θράκ. ἡθογραφ., 4, 43. || Φρ. Ἦταν ἀπ' τῆς τύχης του τὰ γραμμένα πολλὰ. || Γνωμ. Τὸ γραμμένο ἄγραφο δὲ γίνεται πολλὰ. (πβ. τὸ πεπερωμένο φυγεῖν ἀδύνατον). Τὰ γραμμένα ἄγραφα δὲν γίνονται πολλὰ. Τὸ γραμμένο - τὰ γραμμένα δὲν ξεγράφεται - ξεγράφονται πολλὰ. Τὰ γραφόμενα δὲν ξεγράφονται ἐνιαχ. Τὸ γραμμένο δὲν ἀπογράφεται Πόντ. (Σινώπ.) Ὁ μαῦρος ἄσπρος γίνεται, ἀλλὰ τὰ γραμμένα ἄγραφα δὲν γίνονται Θάσ. Μακεδ. (Βόιον κ.ά.) Τὰ γραμμένα παραγραμμένα δὲν γίνονται Βιθυν. || Ἄσμ.

Ἀπὸ τῆς μοῖρας τὰ γραμμένα | δὲν παρέρχεται κανένα ἰθάκ.

Τῇ τύχῃ τὰ γραφόμενα κιανεῖς δὲ δὲ γνωρίζει μόνον ὁ Παδοδύναμος, π' ἀστράφτει καὶ χιονίζει

Κρήτ. Συνών. γράμμα 10, γραφτὸ (τό), μοῖρα, μοιραῖο (τό), ριζικὸ (τό), τυχερό (τό). στ) Παιγνιόχαρτον ἔχον εἰκόνα, τὸ κοιν. λεγόμενον φιγούρα ἐνιαχ. ζ) Οἱ ὄρχεις τῶν ζώων, κατ' εὐφημισμὸν, ἴσως ἐκ τῶν κυανῶν γραμμῶν, αἵτινες διαγράφονται ἐπ' αὐτῶν Κύπρ.: Ἐν τρώῳ τὰ γραμμένα τοῦ τράουλ-λον, γιατί τσικνώνουν Συνών. εἰς τὰς λ. ἀμελέτητα 1 10 καὶ γράμμα 11. η) Εἶδος σίτου τοῦ κοινοῦ (Triticum sativum) Ἄττ. — Π. Γεννάδ. Λεξικ. Φυτολογ., 880 Βλαστ. 458.

Ἡ μετοχ. καὶ ὡς ὄν. βαπτιστ. ἀνδρῶν Γραμμένος Θεσσ. (Μαγνησ.) Θράκ. (Αἶν. Μυριόφ.) Μακεδ. (Θεσσαλον. Σέρρ. Χαλκιδ.), ὡς παρων. Ἀθῆν. Μακεδ. (Ἀρν.) καὶ ὡς ἐπών. Α. Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) Κέρκ. Μακεδ. (Πρώτ.) Ἐπίσης ὡς ὄν. βαπτιστ. γυναικῶν ὑπὸ τοὺς τύπ. Γραμμέν' Ἡπ. (Ζαγόρ.) Ἰμβρ. Γραμμένω Ἡπ. Ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γραμμένο Ἡπ. (Ἰωάνν.) Γραμμένου Θεσσ. Γραμμένη Ἡπ. (Ἰωάνν.) Στὸ τοῦ Γραμμένου Ἡπ. Κάρπ. Πελοπ. (Βούρβουρ.) Γραμμέν' Βρύσ' Μακεδ. (Νάουσ.) Γραμμένη Πέτρα Ἀνδρ. Πελοπ. (Μεσσην.) Χίος Γραμμέν' Πέτρα Στερελλ. (Παρνασσ.) Μακεδ. (Ἀρέθουσ. Βρασν. Λόφ.) Γραμμένη Πλάκα Πελοπ. (Δημητσάν. Μαντίν. Πιάν. Τριφυλ.) Γραμμέν' Ράχ' Στερελλ. (Φθιώτ.) Γραμμένου Ἀλας Θεσσ. Γραμμένις Στέρνις Θεσσ. Γραμμένου Κουτρών' Θεσσ.

γράφος ὁ, I. Θωμοπούλ., Πελασγικ., 132 K. Sandfeld, Linguist. Balkan., 76, G. Meyer, Neugr. Stud. 1, 24 γράχ'ς Θράκ. (Αἶν.) Μακεδ. (Καταφύγ.) γάρχος Κέρκ. γάρφος Κέρκ. γαρχής Ἐρεικ. Κέρκ. Μαθράκ. Ὁθων. γριάχος Ἡπ. (Δρόβιαν.) γκράχ' Θράκ. (Ἀδριανούπ.)

Ἐκ τοῦ Σλαβ. *grah* = πίσον. Βλ. G. Meyer, ἐνθ' ἄν. Οἱ τύπ. γάρεχος, γάρεφος καὶ γαρχήs δι' ὑποχωρητ. μεταθ. τοῦ ρ.

Διάφορα εἶδη Ψυχανθῶν (Papilionaceae): α) τὸ φυτὸν Πίσον τὸ ἡμερον (Pisum sativum), τὸ κοιν. *μπιζέλι* Ἡπ. (Δρόβιαν.) Θράκ (Αἶν.) Μακεδ. (Καταφύγ.) — I. Θωμοπούλ., ἐνθ' ἄν. K. Sandfeld, ἐνθ' ἄν. G. Meyer, ἐνθ' ἄν. β) Τὸ φυτὸν Ὁροβός ὁ κοινός (Vicia ervilia), τὸ κοιν. *ρόβι* Θράκ. (Ἀδριανούπ.) γ) Τὸ φυτὸν Βίκιον τὸ ἐδώδιμον (Vicia sativa) Ἐρεικ. Κέρκ. Μαθράκ. Ὁθων. Συνών. *ἀγριοαρακάς* 2, *ἀγριοκούκκι* 1, *ἀγριοκουκκιά* 1α, *ἀγριοκουκκολαθοῦρι*, *ἀγριολαθοῦρι* 1, *βίκος*.

γράψα ἡ, Θράκ (Ἡρακλίτσ. Λιμν.) Ἀγνώστου ἐτύμου.

1) Τὸ φυτὸν Κιχώριον τὸ ἐντετμημένον (Cichorium intibus) τῆς οἰκογ. τῶν Συνθέτων. (Compositae) Θράκ. (Ἡρακλίτσ.) Συνών. *ἀγριοπικραλίδα*, *ἀγριοραδίκι*, *πικρήθρα*. 2) Τὸ φυτὸν Καρλινία ἡ κοιμιοφόρος (Carlina gummifera) ἐπίσης τῆς οἰκογ. τῶν Συνθέτων (Compositae), ἡ ἀκανθική μαστίχη τοῦ Θεοφρ. (Ἰστορ. φυτ. 9.1.2) Θράκ. (Λιμν.) Συνών. *ἀγκαθοκολλέα*, *ἀγκαθομαστίχα*, *ἀγριομαστίχα*, *ἀγριομαστιχιά*, *ἱξαγκάθα*, *ἱξοκεφάλα*, *κόλλα*, *κολλάγκαθο*, *μαστιχάγκαθο*, *χαμολιά*, *χαμολιός*.

γραψανούδι τό, ἐνιαχ. γραψανούδ' Μακεδ. (Δρυμ.) Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. *γραψανός* καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -οῦδι.

Τὸ πτηνὸν Στρουθίον τὸ κοινὸν (Passer domesticus) τῆς οἰκογ. τῶν Σπιζιδῶν (Fringillidae) ἐνθ' ἄν.

γράψη ἡ, Μακεδ. (Χαλκιδ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. τοῦ ἀόρ. *ἐγραψα* τοῦ ρ. *γράφω*.

Ἡ γραφή, τὸ γράψιμον: Ἄσμ.

Ἔχω ἔς τὴν Ἀδριανούπολη κούρβα μὲ τριὰ κοπέλια, τό'να μαθαίνει γράμματα, τ' ἄλλο μαθαίνει γράψη, τὸ τρίτο τὸ μικρότερο μαθαίνει τὴν καβάλλα.

γραψιματάκι τό, πολλὰ.

Ἐκ τοῦ οὖς. *γράφω* καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -άκι.

Τὸ γράψιμον, ἡ γραφή πολλὰ. Ἔχω λίγο γραψιματάκι καὶ στερεὰ θὰ βγῶ νὰ πάω ἔς τὸ φροντιστήριον Πελοπ. (Γαργαλ.) Πρώτη φορὰ ἔβλεπε αὐτὸ τὸ λεπτὸ, ἂν καὶ κάπως ἀνώμαλο, γυναικεῖο γραψιματάκι Γ. Ξενόπ., Ἀφροδ., 59.

γραφίμι τό, γραφίμιν Λυκ. (Λιβύσσ.) γραφίμι Μεγίστ. Πελοπ. (Γαργαλ. Δίβρ. Κοντογόν. Μαργέλ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.) Ρόδ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὖς. *γράφω* ὡς ὑποκορ.

1) Τὸ γράψιμον ἐνθ' ἄν.: Γραφίμιν κὶ λουναριασμός, ὅσον νὰ βγάλ-λῃ τοῦ μάτιν τοῦ Λύκ. (Λιβύσσ.) || Ἄσμ.

Ἔμαθα τὸν Ἀπόστολο κ' ἔμαθα καὶ γραφίμι Ρόδ. 2) Τὸ γραπτὸν κείμενον Πελοπ. (Γαργαλ. Δίβρ. Κοντογόν. Μαργέλ. Παιδεμέν. κ.ά.).

γράφισμο τό, γράψιμον Κύπρ. Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ.) — Λεξ. Βάιγ. Περίδ. Αἶν. Βυζ. Μπριγκ. γράψισμο κοιν. καὶ Τσακων. (Πραστ. Χαβουτσ.) γράψισμο Καππ. (Ἀραβάν. Σινασσ.) γράψισμον πολλὰ. βορ. ἰδιωμ. γράψ'μο Ἀλόνν. γράψ'μου κοιν. βορ. ἰδιωμ. γράψιμα Καππ. (Μισθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γράφω*. Ὁ τύπ. *γράφω* καὶ εἰς Σομ.

1) Ἡ διὰ γραπτῶν χαρακτήρων παράστασις φθόγγων καὶ διανοημάτων, ἡ γραφή κοιν. καὶ Καππ. (Ἀραβάν. Μισθ. Σινασσ.) Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων. (Χαβουτσ.): Ἀρχίζω - τελειώνω τὸ γράψισμο. Χαρτὶ γιὰ γράψισμο. Κουράστηκε τὸ χέρι μου μὲ τὸ γράψισμο. Ἔχω γράψισμο κοιν. Ἔμαθα τὸ γράψισμον καὶ τὸ δέβασμα (ἔμαθα γράψην καὶ ἀνάγνωσιν) Τραπ. Ἔμαθες ψάλδιμο, καὶ γράψισμο (ἔμαθες ἀνάγνωσιν καὶ γραφήν) Ἀραβάν. Χαρτὶ τοῦ γραψιμάτου Κύθν. Τοῦ γραψιμάτου ναι ποὺ σὲ πονεῖ

